

Св.
64. 704

МАРІЯ

СОЛДАТСКА ДЪЩЕРЯ

ИЛИ

*Едно бѣдно момиче, което придобъ ползж
отъ четеніе-то на Свято-то Писаніе.*

Марія бѣше дъщеря на единъ солдатинъ, и отъ дѣте още всякога ся памираше при майкж си. На петнадесеть години отъ рожденіе то си тя изгуби майкж си. Тая бѣдна жена наскоро прѣди смърть-тж си прѣнесе ся отъ казармж тж въ единъ малкж кжщж, гдѣ-то бѣше расположенъ полкъ-тъ, въ когото служяше мжжъ и'. Тя зе съсь себе си и Маріѣ. Прѣди умраніе-то си тя ѣж повыкнж при постелкж-тж си, и рече и': Любезно чедо, азъ тя оставямъ вече. Ахъ, мамо, отговори Марія, недѣй казува тѣй; азъ съмъ увѣрена че Господъ ще тя помилува, и ще ти върне здравіе-то.

Не ще, отговори тя, азъ вече свършихъ пжть-тъ на земно-то си живѣяніе; недѣй плака, Маріе, но подобрѣ послушай тоза що ще ти кажж. Азъ нѣмамъ нищо да ти оставѣж, мило чедо, освѣнь тѣѣж книгж. Тая Библиѣж